

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Den radikale ordfører kom med et lille foredrag om, at vi har tre forskellige pensionstyper i dag, nemlig folkepensionen, der er fuldt offentligt dækket, så har vi Arbejdsmarkedets Tillægspension, ATP, og så har vi arbejdsmarkedspensionsordningerne, sådan som de blev gennemført ved overenskomst for nogle år siden.

Den udredning og de superlativer, der kom samtidig, fører mig til at forstå det sådan, at De Radikale har opgivet Arbejdsmarkedets Tillægspension som en arbejdsmarkedspensionsordning. Det har De Radikale opgivet for længst. Er det rigtigt, eller er det forkert? Jeg kan ikke komme til anden konklusion på baggrund af det indlæg, vi hørte for et øjeblik siden fra fru Vibeke Peschardt.

Hr. Poul Erik Dyrlund siger, at det undrer ham lidt, at jeg kan harcelere så meget over de økonomiske virkninger af den frivillige opsparingsmulighed for pensionister og efterlønsmodtagere.

Jeg går bestemt ind for frivillig opsparing, privat opsparing så meget som muligt, men pointen her er jo, at der ikke er så forfærdelig meget frivilligt eller rettere sagt privat overopsparingen, for staten betaler jo halvdelen. Det er jo lige præcis det, der karakteriserer det her forslag, og det er derfor, det kan blive en meget, meget stor merudgift for det offentlige, for staten. Afhængig af, om regeringens skøn holder, afhængig af, om pensionisterne virkelig ser fordelene, er der altså en forskel på 450 mio. kr. Det er temmelig mange penge – ikke mindst i disse tider, hvor vi forhandler finanslov.

Så frivillig, privat opsparing: Ja, tak. Men skal staten ind og betale det, vil jeg sætte spørgsmålstegn ved det private islæt, og så begynder det jo altså også at få nogle økonomiske virkninger, som også Socialdemokratiet bliver nødt til at forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Fru Pia Christmas-Møller spurgte, om Det Radikale Venstre havde opgivet ATP som en ren arbejdsmarkedspensionsordning forstået på den måde, at folk, der har et regulært job indbetaler og får indbetalt til ATP-ordningen.

Jeg vil sige det sådan: Ja og nej – det er et rigtig godt radikalt svar. For det, der ligger i hele, det, der lå i ændringen af forsikringssystemet og alt det dér for to år siden, og de ændringer, som

vi skal behandle senere i dag, går ud på, at der er skabt rettigheder og pligter for ledige, for bistandsmodtagere og for alle mulige andre.

Så ville det da være unaturligt, om man ikke førte den linje hele vejen igennem og også gav de samme muligheder og rettigheder til folk, som periodevis er uden for arbejdsmarkedet; for det er det, der er tanken.

Det næste, jeg vil sige til fru Pia Christmas-Møller – det glemte jeg faktisk før – er, at dengang man lavede de aftalte arbejdsmarkedspensioner – det var arbejdsmarkedet, der aftalte det, men det var i VKR-regeringens tid – blev der faktisk fra regeringen Schlüters side skabt en forventning om, at man ville følge dette område op og ændre ATP-loven, så man fik flere med. Og det var de forventninger, vi havde håbet ville blive indfriet i dag, men jeg kan høre, at det ikke er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne endnu en gang referere til, hvad Arbejdsmarkedspensionsudvalget slog fast for en række år siden.

Det slog fast, at hvis der overhovedet skulle være noget formål med at få større pensionsopsparing i dette samfund, skulle det være på en sådan måde, at pensionsopsparingen trådte i stedet for forbrug her og nu.

Altså hvis der skulle laves aftaler i overenskomsterne, som indebar, at en større del af lønsummen gik til pensionsopsparing, skulle det ske på bekostning af den udbetalte løn. Det var en afgørende forudsætning for, at der overhovedet var noget som helst perspektiv bag yderligere arbejdsmarkedspensionsopsparinger. Og det var man enige om i Pensionsudvalget, som bestod af både arbejdstagere, arbejdsgivere og andre eksperter og gode folk på området.

Problemet er her, at nu går regeringen ind og laver en automatisk satsregulering af ATP-indbetalingerne uden om overenskomsterne, hvorved man faktisk fjerner lønmodtagersidens behov for at stille det som krav ved overenskomstforhandlingerne, og derved får vi et øget lønpres. Man skal jo ikke give noget for at få en ATP-forhøjelse, hvis man får den gratis fra lovgiverne. Hvorfor skulle man så give noget ved overenskomstbordet? Så er man da tåbelig.

Det er hovedproblemet i det foreliggende lovforslag. Og det er det, der undergraver hele perspektivet bag det i øvrigt gode forsæt, som vi jo alle sammen har her, nemlig øget pensionsopsparing fra private.